

W trakcie oceny końcowej pani S., młoda samotna matka, mówi pracownikowi socjalnemu, że czuje się „dorosła”, bardziej odpowiedzialna i mniej „dziecinna”. Zadaje sobie coraz więcej pytań dotyczących wychowania syna i tego, co jest mu potrzebne. Ponownie nawiązała kontakty ze swoją rodziną, która wyrzuciła ją z domu, gdy była w ciąży. Pogodzenie się z rodzicami nastąpiło dzięki dziecku. Nie mogła jednak znaleźć u nich wsparcia i pocieszenia, jakiego dla siebie oczekiwała.

Źródło: C. de Robertis, *Metodyka działania w pracy socjalnej*, Katowice 1998, s. 291.